Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž 91/2005

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
02 -03- 2007
Podacie číslo: 1084 | Číslo spisu:
Prílohy/listy: | Vybavuje: PKO

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľky **Slovenskej televízie**, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava proti odporkyni **Rade pre vysielanie retransmisiu**, Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/266/2005 zo dňa 25.10.2005 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd rozhodnutie odporkyne č. RP/266/2005 z 25.10.2005, **p o t v r d z u j e** .

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne, ktorým jej bola podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. (ďalej len „ zákona“) uložená sankcia – pokuta a to vo výške 1 000 000 Sk podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona tým, že zaradila reklamu počas programu „Slovensko hľadá Superstar“, ktorý bol vysielaný dňa 18.3.2005 o cca 20.00 hod. a dôvodila tým, že prestávky v programe boli vytvorené výhradne so zámerom odvysielania reklamného bloku, upútavkových blokov a sponzorských odkazov a nespadajú preto pod § 35 ods. 2 zákona. V prípade častí programu pred odvysielaním reklamy a častí po odvysielaní prvého a druhého reklamného bloku nejde ani o samostatné programy. Jednotlivé bloky programu „Slovensko hľadá Superstar“ z 18.3.2005 tvoria svojim obsahom, formou a funkciou jeden celok, počas ktorého vysielateľ na základe zákona podľa § 35 ods. 6 nesmie zaraďovať reklamu. Odporkyňa podľa obsahu dôvodov rozhodnutia určila výšku pokuty so zreteľom na závažnosť veci, trvanie následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania podľa § 64 ods. 2 zákona.

Navrhovateľka v návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne žiadala rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec jej vrátiť na nové konanie. Podľa názoru navrhovateľky vysielanie programu reklamou neprerušovala, ale išlo o opodstatnené prestávky určené štatútom súťaže počas podujatí, dané samotným charakterom podujatia (išlo o vystúpenie „naživo") a považuje ich za obvyklé pri rovnakých a podobných podujatiach a predstaveniach. Argumentovala tiež obsahom Štatútu súťaže, podľa ktorého vysielané programy pozostávajú z „Live schow" programov skladajúcich sa z troch samostatných častí s prestávkami medzi nimi a z ďalšieho „live Rozhodnutia" programu. Súčasne namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia o výške uloženej sankcie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému návrhu žiadala potvrdenie svojho rozhodnutia. Uviedla, že v prípade vysielania dňa 18.3.2005 nemali prestávky v programe „Slovensko hľadá Superstar" iné opodstatnenie a funkčný význam ako zaradenie reklamy, ako na to poukázala aj v samotnom rozhodnutí. Vo vzťahu k štatútu súťaže odporkyňa konštatovala, že ide o interný dokument navrhovateľky, ktorého obsah nemá vplyv na to, či došlo k správnemu deliktu podľa zákona. Zdôraznila, že „program zložený zo samostatných častí" nie je taký program, o ktorom si to subjektívne určí vysielateľ, ale samostatné časti programu rovnako ako prestávky musia mať svoje opodstatnenie, svoj funkčný význam, čo v danom prípade nebolo naplnené.

Najvyšší súd, ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo z dôvodov uvedených v návrhu (odvolaní) a po oboznámení sa obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 147 – PgO/O – 859/2005 a písomnými podaniami účastníkov, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť návrhu na zrušenie rozhodnutia odporkyne.

Odporkyňa vo svojom rozhodnutí uviedla skutkové zistenia o obsahu monitorovaného vysielania, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Finálové kolo z dňa 18.3.2005 bolo rozdelenené do troch blokov, na začiatku aj na konci každého bloku boli odprezentovaní sponzori. Pred koncom jednotlivých blokov moderátori avizovali prestávku, po ktorej program pokračoval. V programe vystúpili štyria účastníci (v prvej časti traja, v druhej časti traja a v tretej časti dvaja speváci, teda každý z účastníkov vystúpil v programe dva krát). Prestávky vypĺňali programové upútavky a reklamné bloky. Podľa názoru odporkyne vyjadreného v rozhodnutí vzhľadom na čas medzi jednotlivými vystúpeniami každého súťažiaceho sa potreba umelej prestávky nejaví ako odôvodnená. Medzi jednotlivými blokmi sa nezmenila scéna, ani nedošlo k žiadnej badateľnej technickej zmene, ktorá by prestávku odôvodňovala. Časový rozsah prestávok bol pritom pomerne krátky a zodpovedal približne časovému rozsahu reklamných blokov vysielateľov s licenciou v tzv. hlavnom vysielacom čase.

Zdôvodnenie odporkyne, podľa ktorého jednotlivé bloky programu „Slovensko hľadá Superstar" tvoria jeden celok, lebo ide o jedno súťažné kolo celej súťaže, ako aj svojim obsahom, formou a funkciou, považuje súd za zodpovedajúce zásadám logického myslenia na základe skutkových zistení uvedených v rozhodnutí.

Odporkyňa obsahovú, funkčnú ako aj súvislosť so zreteľom na formu podrobne zdôvodnila vo svojom rozhodnutí a najvyšší súd sa plne stotožňuje s jej právnym posúdením veci. V tomto smere už svoj názor vyjadril aj v rozsudku pod č. 4 Sž 32/2005 vo vzťahu v preskúmaniu celkom 11 predchádzajúcich rozhodnutí odporkyne.

Podľa § 35 ods. 1 zákona reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy. Podľa odseku 2 v programoch zložených zo samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatí a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods. 6 vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Podľa názoru odvolacieho je potrebné v predmetnej veci vzhľadom na obsah námietok navrhovateľky uviesť, že súd považuje znenie § 35 ods. 6 druhej vety za zásadnú a prvoradú právnu úpravu správania sa vysielateľa na základe zákona. Skutočnosť že navrhovateľkou označené „časti programu" (bloky) nespĺňali kritériá nielen samostatného programu ale neboli ani samostatnou časťou programu, ale boli programom len vo svojom súhrne, predurčila tiež záver, že pokiaľ bol program prerušovaný a prerušenie využité len na vysielanie reklamy, postupovala navrhovateľka v rozpore s ustanovením § 35 ods. 6 vety druhej zákona. Uloženie sankcie je preto v súlade so zákonom.

Poľa § 67 ods. 5 písm. a) Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu. V predmetnej veci bola uložená pokuta v sume 1 000 000 Sk, to znamená vo výške jednej pätiny zákonného rozpätia. Súd dospel k záveru, že pokiaľ navrhovateľka namietala skutočnosť, že samotná výška sankcie nebola v rozhodnutí odôvodnená, a rozhodnutie je preto nepreskúmateľné, nebola navrhovateľka rozhodnutím odporkyne z tohto dôvodu ukrátená na svojich právach. Súd konštatoval, že uložená výška sankcie je síce odôvodnená len paušálnou citáciou hľadísk pre uloženie sankcie (§ 64 ods. 2 tretia veta zákona), avšak neuniklo pozornosti súdu, že už rozhodnutím č. 4 Sž 32/2005 bolo dňa 21.12.2005 potvrdené rozhodnutie o uložení sankcie v sume 1 000 000 Sk za rovnaký správny delikt v inej právnej veci a teda rovnaká výška sankcie uložená v tomto ďalšom konaní (za neskorší správny delikt) nemôže byť považovaná za neprimeranú. Uloženie sankcie vo výške jednej pätiny zákonného rozpätia naviac súd považuje za sankciu blízku dolnej hranici sadzby a preto nie je dôvod na vyhovenie návrhu len pre formálny nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie, ak inak dôvod na jej uloženie je nepochybný.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil. Navrhovateľka v konaní úspech nemala, preto podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. V spojitosti s § 250l ods. 1 OSP nemá právo na náhradu trov konania,

odporkyni trovy nevznikli, preto bolo o trovách rozhodnuté tak, že účastníkom náhrada trov konania priznaná nebola. Navrhovateľke bude uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok samostatným uznesením.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2006

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková